Dr. TEMEL ŞEN

Sorgulayış

CENNETTE WAFFLE VAR MI?

2. BASKI

Hayat

CENNETTE WAFFLE VAR MI?

© 2019, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Ticaret A.Ş.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151-471-0
Sertifika No: 75092

Hayat Yayınları : 689
Maneviyat : 49
Kitabın Adı : Cennette Waffle Var mı?
Yazarı : Temel Şen
Yayın Editörü : Erol Şahnacı
Kapak ve İç Tasarım : Hayat Yayınları
Baskı Yeri ve Tarihi : Ankara, 2025
Baskı ve Cilt : Ertem Basım

Sertifika No: 48083

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
/hayatyayinlari /hayatyayinlari

Dr. TEMEL ŞEN

CENNETTE WAFFLE VAR MI?

Hayat

Dr. Temel Şen

1965 yılında Samsun'da doğdu. 1983 yılında Samsun İmam-Hatip Lisesini, 1988 yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirdi.

1991 yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde "Ahmet Cevdet Paşa ve Mecelle" isimli tez konusuyla yüksek lisansını, 1999 yılında da "İslam Hukukunda Fikir ve İnanç Hürriyeti" isimli tez konusuyla da doktorasını tamamladı.

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı çeşitli liselerde öğretmenlik yaptı ve halen bu kutsal görevini büyük bir aşk ve heyecanla Samsun'da sürdürmekte.

Evli ve iki çocuk babası olan Dr. Temel Şen hayat misyonunu şöyle ifade ediyor:

"Kavgadan, kuru gürültüden, sonu gelmeyen sığ ve faydasız tartışmalardan uzak; sahih din ve gerçek bilimin gölgesinde gönlü vatan sevgisiyle dolu gençler yetiştirmektir. Benim sevdam; gençlere yüce dinimizi anlatabilmek ve sevdirebilmektir. Zira bu işin özü, mayası sevgidir."

Yunus'un dizeleriyle ifade edecek olursak:

"Ben gelmedim dava için

Benim işim sevgi için

Haḳkın evi gönüllerdir

Gönüller yapmaya geldim."

İçindekiler

Sunuş 9

Yeni Okulum 13

Yeni Okulda İlk Ders Ama Ne Ders Ne Ders 15

Kur'an'ın Değişmediğini Nereden Bileceğiz? 19

Tam Dikkat Pür Dikkat Yüzde Yüz Dikkat 22

Vehbi Hoca'nın Futbol Tutkusu 37

Sorularımız Var Hocam 40

1400 Sene Önce İnmiş Bir Kitaba Uymak, Gericilik Değil mi? 43

Vehbi Hoca Okulda Namaz Kılacak Bir Yer Arıyor 45

Gezici Melekler 60

Cennet Bizim Ana Vatanımız, Ata Diyarımızdır 63

İnsan ve Şeytanın Serüveni 66

Hani Renkler ve Zevkler Farklıydı? 72

Cennette Waffle Var mı Hocam? 77

Ateşten Yaratılan Şeytana, Ateş Olan Cehennem
Ne Acı Verebilir ki? 79

Waffle'da Sürpriz Son 86

Vehbi Hoca Sataşmalara Prim Vermiyordu 88

Bülbül Yüz Şarkı Bilse de Gül Bahçesini Görmeden
Hiçbirini Söylemezmiş 91

Madem Allah Herkese Bol Rızık Veriyor,
O Zaman Afrika'daki Çocuklar Neden Açlıktan Ölüyor? 94

Bizim Sınıfa 'Deist ve Ateistler Sınıfı' Diyorlarmış 106
Kur'an Emeklilik Döneminde Okunur Sanıyordum 107
Kadir Çöpdemir, Pascal Nouma ve Namaz 109
Hristiyan Ülkeler Kalkınmış, İslam Ülkeleri ise
Hep Geri Kalmış 112
Allah Aslında Tek Bir Din Göndermiştir 117
Sınıflarda Dışlanan Öğrenciler 121
Ahirette Mazeret Olmaz 125
Bilim ve Din Çatışır mı? 131
Vehbi Hoca'yı Ağlatan Mektup 137
Bir Müslümanın Hayatında Yapabileceği En Sevap Şey Nedir? .. 146
Ayet-El Kürsi'nin Anlamı 150
Peki, Allah'ı Niçin Göremiyoruz? 154
Madem Allah, Geleceğe Dair Her Şeyi Biliyor
O Zaman Niçin Uğraşıyoruz ki? 157
Ateizm 159
Müslüman Ülkelerde Doğmayanlar İslam'ı Nereden Bilecek?
Bu Haksızlık Değil mi? 165
Cat Stevens'ın Müslüman Oluş Öyküsü 170
Gençlere Göre Türkiye Aslında Nasıl Bir Ülke Olmalıymış? .. 173
Kanadalı Jinekolog ve Mü'minun Suresinin Ayetleri 178
Her Taraf Allah'ın Varlığına Delil Ama Görene! 180
Deizm 183
Zavallı İnsan Allah'a İnanmamak İçin Ne Kadar da Direniyor ... 186
Deizmin Kur'an Literatüründeki Tam Karşılığının Adı: Şirk .. 187
Kaç, Bu Müslümanlardan Sığın Müslümanlığa 191

Allah Neden Kötülüklere Engel Olmuyor? 194
Sinir Krizi Geçiren Öğrenci 198
Oduncu ve Oğlu 201
Gülün Manası 212
Öğretmenler Kurulu Toplantısı 215
Öğretmenler Odası Muhabbetleri 223
Aşk ve Sevgi 226
İlk Bakışta Aşk 231
Bizi Secdeye Götüremeyen İman, Cennete Götürebilir mi? 234

İthaf

Bu eseri;
"Rabbim, oğlumu kürsülere nasip et!"
duasını dilinden hiç düşürmeyen rahmetli anneme,
kalabalık ailesini helal lokmayla
geçindirmek için ellerinin nasırı hiç eksik olmayan
rahmetli babama ithaf ediyorum.

Teşekkür

Eserin bilgisayara aktarımını gerçekleştiren ve fikirleriyle katkıda bulunan oğullarım Taha Kerem ve Melih Ekrem'e de gönül dolusu teşekkürler ediyorum.

SUNUŞ

Günümüz insanı kağnı arabasını da Mars'a insan taşınması planlanan uzay aracını da gördü. Baş döndürücü bir hızla değişen bir dünyada yaşıyoruz. Bu değişim, en çok da hayat tecrübesi olmayan gençlerimizi etkiliyor.

Söz konusu "Gençlik ve Din" olunca da o eski klasik dinî söylemler onları pek ikna etmiyor görünmektedir. Bizim gözlemlerimize göre gençlerin din karşısında olumsuz tavır sergilemelerinde;

1. Gençlerin güzel dinimizi henüz yeterince bilmemesi
2. Dinin sığ, dar, ufuksuz, vizyonsuz yorumları
3. Dini istismar eden şahıs ve kuruluşlara duyulan nefret
4. Din kisvesi altında vatanın varlığına, milletin birliğine kast eden ve dış destekli odaklara duyulan öfke
5. İslam dünyasının geri kalmışlığı ve dağınık hâli
6. Deizm ve ateizm propagandasının belli odaklarca sürekli yapılması ...

gibi etkenler oldukça önemli rol oynamaktadır.

Peki ne yapmalı, nasıl bir çözüm yolu bulunmalı? Tablo pek iç açıcı görünmemesine rağmen bildiğimiz bazı gerçekler bizim için yeterince cesaret verici. Bu gerçekler:

a- Allah'ın İslam'ı her insanın DNA'sına âdeta kodlamış olması (Her doğan çocuk fıtrat üzere doğar.)

b- Doğduğunda her çocuğun kulağına ezan okunması. (Ezan sesleri gölgesinde serpilip büyüyen bir gençlikten ümit kesilemez.)

c- Adalet duygusunun, insanın gençlik döneminde zirve yapması. Sevgili peygamberimize ilk inananların çoğunun gençlerden oluşması bu sebeptendi.

İşte elinizdeki bu eser; üniversiteli ve liseli gençlerin dinî sorularına ikna edici cevapların verildiği 30 yıllık bilgi birikiminin bir ürünüdür.

Hâl böyle olunca gençleri kırmadan, incitmeden, onların hem akıl ve mantıklarına hem de gönül tellerine dokunarak ikna etmek gerektiğine inandım. Bilim ve hikmeti maharetle yoğurmak, sabırla mayalamak ve özenle sunmak gibi bir zorunluluk doğdu.

Derslerimizi bazen Kemal Sunal esprileri, bazen futbol muhabbetleri, bazen ekonomi, bazen dış politika, bazen de duygusallığın ağır bastığı zamanlarda gözyaşları eşliğinde işledik. Bazen de Peygamberimiz zamanına gidip gül kokuları derdik bazen "Ah Endülüs!" deyip iç geçirdik bazen de Afrika çöllerinde gözyaşları döktük.

Şükürler olsun ki çalıştığım okulların sene sonları benim için hep bereketli birer hasat mevsimi oldu.

"Hocam, biz aslında önceden Allah'a inanmıyorduk."

"Hocam, biz aslında deisttik."

"Hocam, ben inanıyor görünüyordum ama aklımda bir sürü soru, kafamda bir sürü şüphe vardı. Siz bize öyle müthiş şeyler anlattınız ki ne kadar büyük bir yanılgı içerisinde olduğumuzu ve kimlerin oyunlarına geldiğimizi anladık. Bütün bunları anlatırken de son derece sabırlıydınız, her şeye rağmen yine de bize değer veriyordunuz. Size nasıl teşekkür edeceğimizi bilemiyoruz, size minnettarız hocam." Samimi itirafları hiç eksik olmuyordu.

Bu çalışmanın genelinde her anne-babanın çocuklarında ve her milletin gençlerinde görmekten gurur duyacağı "örnek bir genç" modeli çizmeye gayret ettik.

Beni bu eseri yazmaya iten sebeplerden birisi de Türk gençliği üzerinde en hayati rolü üstlenmiş bulunan tüm öğretmen arkadaşlarımın, özelde de Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenlerinin samimi çabalarına küçük bir aşk ve şevk katkısı sunma idealimdir.

Öte yandan kitabımızda çoğu zaman açık ve net, bazen de satır aralarında ülkemiz adına Türk gençliğinin sorumluluğunu taşıyan Millî Eğitim camiamızın dikkatine sunduğumuz önemli tespitler de bulunmaktadır.

Rabbim; Türk gençliğine çalışmanın, başarmanın hazzını yaşamayı; ibadetin sevgisini tatmayı; vatanını, milletini her şeyden aziz bilme şuurunu lütfeylesin.

Eserimizde dikkatten kaçan bazı eksiklikler olabilir. Okulun ikinci dönemini konu alacak ve bu kitabın devamı niteliğinde olacak olan yeni eserimizde; siz okurlarımızın tespit ve önerileriyle noksanları giderebilmek en büyük dileğimizdir.

Samimiyetle çalışmak bizden, başarı Rabbimiz'dendir.

Dr. Temel Şen

YENİ OKULUM

O kulun şöhretini çok duymuştu. Siteler Anadolu Lisesi, şehrin en popüler lisesiydi. En yüksek puanlı öğrenciler bu okulu tercih ederlerdi. Doğal olarak da en iyi üniversiteler bu liseden kazanılırdı. Bu öğrencilerin Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersine bakışlarını da az çok biliyordu. "İşimiz var, Allah kerim, niyet hayır, akıbet hayır!" dedi içinden.

Okulun bahçe kapısından girerken dudakları hafiften kımıldıyor, bildiği duaları okuduğu anlaşılıyordu. ***"Rabbim! Gireceğim yere doğruluk içinde girmemi, çıkacağım yerden de esenlik içinde çıkmamı sağla. Katından bana yardımcı bir kuvvet ver."*** (İsra suresi 80. ayet) duasını bu tür yerlerde mutad okurdu.

Nöbetçi öğrenci nezaretinde müdür odasına girdiklerinde yılların tecrübesiyle "Vehbi Şen, değil mi? Yazınız geleli epey oldu, gözlerimiz yolda kaldı vallahi azizim." diyerek karşıladı müdür bey. Masanın üzerindeki bakır levhada Müdür Yunus Öztürk yazıyordu. Yaşına bakılırsa emekliliği çoktan gelmiş de

geçmiş görünüyordu. Fakat yüzünde yılların birikimi, tecrübesi ve güveni okunuyordu. Olgun yaşı ve babacan hâliyle Okul Müdürü Yunus Bey hem bazı sorular soruyor hem de Vehbi Hoca'yı tepeden tırnağa süzüyordu.

Yerine getirilmesi gereken bazı prosedürlerden sonra Yunus Bey, "Müdür yardımcımız Avni Bey'in odasına geçelim, haftalık ders programını alalım." dedi.

Oradaki kısa fasıldan sonra okul müdürü, "Gel Vehbi Hocam, hazır teneffüs zili çalmışken sizi diğer öğretmenlerimizle de tanıştırayım." dedi.

Öğretmenler odası sanki koridordan bozma bir yer gibiydi. İlk kez böyle bir öğretmenler odası görüyordu. Meslektaşlarıyla tanıştırılırken kiminin içten hâli kiminin de kibirli tavırları dikkatinden kaçmıyordu Vehbi Hoca'nın. Öğretmenlerin bu hâllerine alışık olan Vehbi Hoca, bu durumu pek yadırgamıyor görünüyordu.

Vehbi Hoca'nın duruşundaki vakar, hitabındaki saygı, yüzündeki tebessüm hâli dikkatten kaçmıyordu. Bu arada derse giriş zili çalmıştı. Öğretmenler, Vehbi Hoca'ya "hoş geldin" deyip, başarı dileyerek öğretmen odasından ayrılıyor, sınıflarına gidiyorlardı.

Müdür Yardımcısı Avni Bey, "Vehbi Hocam, sizin dersiniz de 12/C'ye. İsterseniz hemen başlayın, sınıfınızla tanışın." dedi.

Vehbi Hoca, odadakilerden müsaade isteyerek ayrıldı. Avni Bey, 12/C'nin kapısına kadar ona refakat etti. "Buyurun hocam, başarılar dilerim."

Vehbi Hoca, "Eksik olmayın Avni Hocam, teşekkür ederim." dedi ve sınıfa yöneldi.

Ayrılırken Avni Bey'in yüzünde anlam veremediği bir ifade sezinlemişti fakat içinden 'Hayırdır inşallah!' diyerek kapıyı açtı.

Yeni Okulda İlk Ders Ama Ne Ders Ne Ders

Vehbi Hoca sınıfa girdiğinde öğrencilerin bazısı ayağa kalkmıştı. Kimi önlerindeki test kitapları ile ilgileniyor kimisi kendi aralarında konuşuyor kimisi de hocanın sınıfa girdiğini ya gerçekten fark etmemişlerdi ya da öyle görünüyorlardı. Neyse, Vehbi Hoca da az zamanın hocası değildi hani. Saçlarına düşen aklarla meslek hayatının ortalarında gibi görünüyordu. Bu hâl ona sanki ayrı bir karizma katıyordu.

Vehbi Hoca, sınıfın tam orta yerinde ayakta duruyor, ceketini düğmelerken zaman kazanmaya çalıştığı anlaşılıyordu. Bu arada öğrenciler birbirlerini sözle ve dirsek teması ile "Hoca geldi, hoca geldi!" diye uyarıyordu. Sınıfın tamamı hocayı fark edince sınıf ayağa kalktı. Vehbi Hoca, onları gözleriyle şöyle bir süzüp mutad selamıyla "Selamun aleyküm, buyurun, oturun!" diyerek masasına geçti. Öğrencilerin hemen hemen yarısına yakını "Aleyküm selam" diyerek otururken, diğer yarısı ise biraz da şaşkın yüz ifadeleriyle birbirlerine bakarak sıralarına oturdular.

Vehbi Hoca önce kendisini tanıttı. Sonra dersi ve dersin önemini anlatırken öğrencilerden biri, "Hocam, ders mi işleyeceğiz yani? Biz bu yıl üniversite sınavına gireceğiz ve çok test çözmemiz lazım. Sizden önceki hocamız beş dakika ders işliyor, sonra bizi serbest bırakıyordu. Biz de harıl harıl test çözüyorduk. Sanırım siz de aynı sistemi uygulayacaksınız değil mi?" dedi. Vehbi Hoca; böyle bir sistem olmadığını, konuları işlemek zorunda olduğunu anlatmaya çalıştıkça söz alan başka öğrenciler de yine benzer şeyler söyleyerek itiraz ediyorlardı.

Vehbi Hoca, biraz da sınıfın nabzını ölçmek için olacak ki konuşmak isteyen herkese söz veriyor ve onları sabırla dinliyordu. En sonunda Vehbi Hoca, biraz da ses tonunu yükselterek "Gençler, sizin önceki Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi hocanızın adı neydi?"

Öğrenciler, hep bir ağızdan "Orhan Hoca!"

"Şimdi beni iyi dinleyin bakalım! Orhan Hoca'nın dönemi bitti. Şimdi Vehbi Hoca'nın devri başladı. Bundan böyle dersleri yönetmeliğin istediği gibi işleyeceğiz. Herkes sorumluluğunun bilincinde olacak, ona göre. Ha! Uymayan olursa da sonuçlarına katlanır."

Vehbi Hoca, sanki buna uymazsak sonuçları ne olur diye soran olmasın acelesiyle hızlı bir geçiş yaparak şöyle devam etti: "Gençler, sizin en iyi üniversiteleri kazanmanızı ben de çok istiyorum. Zaten benim derslerimi güzelce dinlediğinizde çalışma aşkınız, şevkiniz daha da artacak. Ben size hem güzel dinimizi

hem de bilimsel gerçekleri anlatacağım. Okuduğum kaynak eserlerden ve kişisel gelişim kitaplarından elde ettiğim birikimi, daha bilinçli ve daha verimli çalışmanız için istifadenize sunacağım, rahat olun!"

Vehbi Hoca, anlatıyor da anlatıyordu. "Benim her dersimden çıktıktan sonra en az bir kitap okumuş kadar kazançlı olacaksınız." diyordu.

12/C'nin ilk baştaki direnci sanki biraz kırılmış, öğrenciler daha dikkatle dinlemeye başlamışlardı Vehbi Hoca'yı. Yılların tecrübesiyle sınıf yönetiminin inceliklerini çok iyi bilen Vehbi Hoca, sınıfın bam telini yakaladığını hissettikçe güzel güzel anlatıyor, sınıf daha bir ilgiyle dinliyordu.

Kur'an'ın değişmediğini nereden bileceğiz?

1400 sene önce inmiş bir kitaba uymak, gericilik değil mi?

Cennette waffle var mı hocam?

Kur'an'ın Değişmediğini Nereden Bileceğiz?

Vehbi Hoca, 'Çok şükür direnci kırdık, her şey yoluna giriyor inşallah' diye içinden geçiriyordu ki pencere tarafının orta sıralarında oturan iki kız öğrenci parmak kaldırdı. "Buyurun." dedi. İkisi birden "Sorularımız var."

"Tamam, önce sen sor bakalım, adın neydi?"

"Adım Büşra."

"Evet, sorunu alalım Büşra."

"Hocam, siz diyorsunuz ki yani dinciler, diyorlar ki 'Tevrat, Zebur, İncil değişti.' Ne malum Kur'an da değişmiştir belki. Kutsal denilen kitapların hepsi değişirken Kur'an'ın değişmediğini nasıl ispatlayabilirsiniz ki?"

Sınıftan bir uğultu yükseldi önce. Sonra da "Dakika bir, gol bir, yine başladılar. Huylu, huyundan vazgeçer mi? Allah sizi ıslah etsin." serzenişleri birbirini izliyordu. Ardından da tam bir sessizlik oldu.

Vehbi Hoca gözleriyle sınıfı süzüyor, söyleyeceklerine hazırlanıyor gibiydi. Öğrencilerin bir kısmı endişeyle önüne bakıyor, bir kısmı ise merakla Vehbi Hoca'yı izliyordu. Soruyu soran Büşra ve yanındaki kız öğrenci de 'Madem bu kadar ders

işlemeye meraklısın hadi bakalım! Soru nasıl sorulurmuş, ders nasıl işlenirmiş, gör bakalım. Hadi cevapla da görelim boyunun ölçüsünü,' der gibi birbirlerine şirinlik yapıyorlardı. Hocanın cevap veremeyeceğinden neredeyse emin gibiydiler.

Vehbi Hoca, derin bir nefes aldı. "Kaç dakikamız var çocuklar?"

Sınıftan "iki dakika, üç dakika" sesleri gelince Vehbi Hoca, "Öncelikle böyle kaliteli bir soru sorduğu için Büşra'yı kutluyorum. Bana böyle kaliteli sorular sorarsanız, performans notlarınızı daha yüksek veririm." dedi. "Yalnız dilerseniz teneffüsünüzü almamak açısından bu sorunuza bir dahaki derste cevap vereyim."

"Sevgili öğrencim Büşra, bu sorunun cevabını gerçekten merak ediyorsun, değil mi?"

"Tabii ki hocam, gerçekten merak ediyoruz. Ben de sıra arkadaşım Eylül de çok merak ediyoruz."

"Çok güzel, o zaman size bu sorunun cevabı sadedinde küçük bir ödev versem yaparsınız değil mi?"

Sınıfın hemen hemen yarıya yakını, "Yaparız hocam!" dedi.

"O zaman, gelecek dersimize herkes Bakara suresi 2, 23 ve 24. ayetler, Hicr suresi 9, İsra suresi 88 ve Hakka suresi 39-52. ayetlerinin mealini defterine yazıp öyle gelsin. Anlaşıldı mı?"

Biraz cılız da olsa evet seslerinin yükseldiği sınıftan, iyi dersler dileyerek çıkarken Vehbi Hoca'nın da yüzünde tatlı bir tebessüm vardı. Âdeta, zor bir sınıf ama iyi olacak iyi olacak, der gibiydi.

O gün, 12/C'ye ders zamanıydı. Ders öncesi bazı öğrenciler, Vehbi Hoca'yı görmek üzere öğretmenler odasına girip, "Hocam dersiniz bize. Vereceğiniz cevabı çok merak ediyoruz. Bütün hafta boyu sınıfta bu konu tartışıldı. Gecikmeyin, hemen gelin hocam." diyorlardı. Diğer öğretmenler de konuşmalarına ara verip göz ucuyla olup biteni anlamaya çalışıyor, kulak misafiri oluyorlardı.

"Bazen öyle anlar olur ki hiçbir şey olmamış gibi gülümseyerek yoluna devam eder insan, buna pes etmek değil olgunlaşmak denilir."

-T. S. Elliot-

Edebiyatçı Hilal Hanım, "Hocam, dün bir bugün iki hemen öğrencileri kendinize meftun etmişsiniz vallahi!" derken Felsefeci Erdem Bey de "Azizim, neler oluyor, anlayalım." diyordu. Diğer hocalar da dikkat kesilmiş, Vehbi Hoca'nın ağzından çıkacak cevaba odaklanmış vaziyette idiler.

Vehbi Hoca, geçiştirmek istercesine "Önemli bir şey yok arkadaşlar, geçen haftaki derste çok güzel bir soru gelmişti de bu ders cevaplayacaktım. Onun tatlı heyecanı sarmış gençleri. Bana müsaade!" deyip sınıfa doğru yola koyulurken bir öğretmenin, "Anlaşılan geçen hafta cevaplayamamış, bir hafta boyunca hazırlanmış olmalı." deyip hafiften alaycı gülüşü kulağına gelince kim olduğunu öğrenmek için geri dönmeyi arzulamasına rağmen istifini hiç bozmadan yürümeye devam etti. "Bazen öyle anlar olur ki hiçbir şey olmamış gibi gülümseyerek yoluna devam eder insan, buna pes etmek değil olgunlaşmak denilir." diyen T. S. Elliot'u hatırladı.

Sınıftan içeri girdiğinde bu sefer öğrenciler tam tekmil ayağa kalkmış, Vehbi Hoca'nın selamını bekler vaziyette idiler. Vehbi Hoca, mutadı olduğu üzere sınıfın orta yerinde durdu ve vakur sesle "Selamün aleyküm gençler!" dedi. Sınıfın tamamına yakını bu sefer "Aleykümselam!" derken az da olsa hâlâ selamı yadırgayanlar vardı.

Tam Dikkat
Pür Dikkat
Yüzde Yüz Dikkat

"Bugün nasılsınız bakalım, 12/C'nin değerli öğrencileri?" klasik girişini yaptıktan sonra Vehbi Hoca, "Evet gençler! İstediğimiz ayetlerin mealleri yazıldı mı?" diye sordu.

"Tabii ki tabii ki hocam!" sesleri arasında parmaklar kalkıyor, "Ben okuyayım, ben okuyayım!" sesleri birbirine karışıyordu.

"Evet, buyurun. Adın neydi?"

"Taha."

"Peki Taha, oku bakalım Bakara suresinin 2. ayetini."

"İşte bu kitapta hiçbir şüphe yoktur. Allah'ın buyruklarına karşı duyarlı olanlar için doğruyu gösteren bir kılavuzdur." (Bakara, 2)

Vehbi Hoca, "Gençler! 12/C'nin değerli öğrencileri, şimdi bir konferans dinliyormuş gibi hâl alın bakalım. Dikkatli bir şekilde hiçbir şeyden etkilenmeden aklınız, fikriniz, gözünüz,

gönlünüz, her şeyinizle hocanız da olun. Sloganımız; tam dikkat, pür dikkat, yüzde yüz dikkat. Hazır mıyız?" dedi.

"Hazırız hocam!"

Bu arada Büşra ve Eylül daha dikkat kesilmiş gibiydi. Bilmişlik taslayanlara özgü muziplikle göz göze geldikten sonra Vehbi Hoca'ya odaklandılar.

"Bakınız gençler, Kur'an-ı Kerim'in daha başında, kitabı için Cenab-ı Hak: '***O'nda hiçbir eksik, noksan, çelişki, kusur bulamazsınız.***' diyor. Hani kitapların bir önsözü vardır ya tüm kitap hakkında genel bir kanaat verir. İşte burada da Allah, kitabının önsözünde Kur'an'ı okuyacak olanlara 'Uyanık olunuz, gözlerinizi dört açınız, bu sıradan ve herhangi bir kitap değil. Bu içerisinde asla bir yanlış veya çelişki bulamayacağınız mükemmel bir kitaptır.' buyuruyor. Bir de bunu insanlara, dünyaya ve bütün çağlara hitaben söylüyor."

Sınıf, pür dikkat Vehbi Hoca'ya odaklanmıştı. Her ne kadar bu ayet öğrencilerin dikkatlerini çekmişse de bakışlarından anlaşıldığı kadarıyla çoğu henüz mutmain olmamış görünüyordu.

"Devam edelim arkadaşlar, şimdi de Bakara 23. ayeti okuyalım."

Parmaklar yine havadaydı.

"Sen, neydi adın yakışıklı?"

"Melih."

"Yakışıklı dedik ama sözümüz de havada kalmadı. Biliyorsun değil mi? Melih, güzel yüzlü demektir."

"Biliyorum hocam, bilmem mi(!) Sırf bu yüzden doktor değiliz ama hastamız çok."

Sınıfta gülüşmeler…

"Devam et, bakalım."

Bakara Suresi 23. ayet: "***Eğer kulumuz Muhammed'e indirdiğimiz Kur'an'dan kuşku duyuyorsanız siz de onun bir suresinin benzerini getirin. Eğer sözünüzde samimi iseniz Allah'tan başka bütün tapındıklarınızı da yardıma çağırın."***

Vehbi Hoca, "Sevgili gençler, ayet çok açık ve net ama ben yine de biraz daha açıklayayım." diyerek devam etti. "Şayet bu Kur'an'ın Allah'ın sözü olduğu konusunda bir şüpheniz varsa o zaman durmayın ne kadar âliminiz, akademisyeniniz, edebiyatçınız, şairiniz, filozofunuz, bilgininiz, devlet adamınız, dâhiniz varsa hadi bir araya gelin ve Kur'an'ın tamamının değil sadece bir suresinin benzerini yazın. Haydi, hodri meydan! Bakınız Kur'an, kendisinden öylesine emin ki neler söylüyor neler… Dahası da var. Şimdi de Bakara 24. ayeti okuyalım."

"Eğer kulumuz Muhammed'e indirdiğimiz Kur'an'dan kuşku duyuyorsanız siz de onun bir suresinin benzerini getirin. Eğer sözünüzün eri iseniz Allah'tan başka bütün tapındıklarınızı da yardıma çağırın."
(Bakara, 23)

Bu arada sınıftan çıt çıkmıyor, herkes derse öylesine adapte olmuş ki âdeta sinek uçsa kanat sesleri duyulacak gibiydi. Havaya kaldırılan parmaklar arasından yine birisini işaret etti Vehbi Hoca.

CENNETTE WAFFLE VAR MI?

Dr. TEMEL ŞEN

- Madem Allah herkese bol rızık veriyor, o zaman Afrika'daki çocuklar neden açlıktan ölüyor?
- Bütün kutsal kitaplar değiştiğine göre Kur'an'ın değişmediğini nasıl ispat edebilirsiniz?
- Ateşten yaratılan şeytana ateş olan cehennem ne acı verebilir ki?
- Uzay çağında yaşayan bizler, 1400 sene önce inmiş bir kitaba mı uyacağız? Bu gericilik olmaz mı?
- Deizmin Kur'an'daki tam karşılığının adı şirk midir?
- Bizi secdeye götüremeyen iman cennete götürebilir mi?

* * *

Gençliğin zihnini meşgul eden ama yeterince tatminkâr cevap alamadıkları yukarıdaki ve benzeri daha pek çok sorulara verilmiş enfes cevapların yer aldığı muhteşem bir eser. Gençler için hava gibi su gibi ihtiyaç.

www.hayatyayinlari.com

9 786051 514710

twitter.com/hayatyayinlari
facebook.com/hayatyayinlari
Instagram.com/hayatyayinlari